

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cenę oglašav po dogovoru

Naročnina za člane \$0.72 letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.00

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50 per year

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume III. 83 NO. 30.

Doba počitnic.

Nekateri srečni zemljani si lahko privoščijo počitnice kadarkoli. Pozimi se podajo v gorko Florido ali Californijo ali celo dalje na jug, v Centralno ali Južno Ameriko, pozimi grede med snežne Rocky Mountains, na naš zeleni sever, v Canado ali celo v Evropo. Seveda je zelo majhen odstotek ali del odstotka tistih, ki si lahko privoščijo počitnice vseh dvanajst mesecev leta, in če bi še tistih ne bilo, bi bil svet dosti na boljšem. Kdor ima počitnice vse življenje, človeštvu ni v korist, ampak v izgubo, ker je zajedalec, ki se redi na stroške drugih.

Počitnice pa potrebuje od časa do časa vsak človek, ki dela in producira, pa naj bo njegovo delo fizično ali duševno. Večina nas je seveda, ki se moramo zadovoljiti z enim ali poldrugim dnevom počitnic na teden. To ni mnogo, vendar je boljše kot nič in duh in telo pridobi novih moči, če znamo ta oddih primerno izrabiti.

Mnoga podjetja dovolijo teden ali celo več tednov plačanih počitnic vsako leto, morda ne toliko iz človekoljubja kot iz praktičnih ozirov. Uslužbenec, ki zna pametno in razmeram primerno porabiti čas svojih počitnic, vrnil se bo k svojemu delu poživljen telesno in duševno in bo opravljal svoje posle z večjim veseljem in navdušenjem, kar pomeni, da bo njegovo delo boljše in hitreje opravljeno. Tudi samostojni trgovec ali obrtnik, ki si od časa do časa vzame nekoliko počitnic, bo navadno prišel do prepričanja, da se nekoliko oddiha izplača.

Kako naj bi posameznik svoje počitnice porabil, za to more biti nikakih določenih pravil. To si mora zbirati vsak po svojem okusu. Nekateremu bo zadostoval poset domačih parkov, s knjigo ali časopisom v roki. Drugi si zaželi na brežje jezer, rek in potokov in se zabava s kopanjem ali ribolovom. Tretjega vleče na strme gorske vrhunce, v šume gozdove, kjer opazuje čudežne narave ali s puško v roki lazi za plaho divjačino. Mnogo je tudi ljudi, ki porabijo čas svojih počitnic za potovanja. V poletnem času nudijo skoro vse železniške in parobrodne družbe ugodnost znižane vožnje v razne kraje dežele. Prihujeno prometno sredstvo te dežele so pa zadnje čase postali posebno avtomobili. Statistika pravi, da ima ta dežela nad dvajset milijonov avtomobilov, oziroma štirikrat toliko kot ves ostali svet skupaj, in da pride tu po en avtomobil na vsakih pet oseb. Mnogo milijonov ljudi potuje vsako poletje iz kraja v kraj z avtomobili. Ako se postavimo ob kakšni prometnejši cesti dežele, videli bomo v eni uri avtomobile z licenčnimi ploščami iz skoro vseh držav naše Unije. Nele bogataši, ampak tudi ljudje z bolj skromnimi dohodki si zamorejo danes nabaviti to moderno vozilo. In ko pride čas počitnic, ponese jih avtomobil ob vsaki uri v katerikoli del dežele jih vleče srce.

Tudi naši rojaki z vsakim letom raje porabljajo čas počitnic v svrhu potovanja. Obiskujejo lepe in zanimive kraje te dežele, vozijo se na lovsko in ribiške ekspedicije ali obiskujejo prijatelje in sorodnike v oddaljenih naselbinah. Nobenega dvoma ni, da je baš s potovanjem zelo praktično porabljen počitniški čas. Človek vidi druge kraje in nove oblike, vidi način življenja v enem in drugem kraju. Kdor ni bil nikoli iz domačega gnezda, je navadno ozkosrčen, domišljav in sebičen. Kdor je mnogo potoval, navadno pride do prepričanja, da je povsod najti lepe in zanimive kraje in dobre ljudi; obzorje se mu razširi in lastni "jaz" postavi v ravno vrsto z ostalimi zemljani.

Zato, prijatelji in sobrat, ako imate priliko, pogledjte kako žive rojaki in pripadniki drugih narodnosti v oddaljenih mestih in naselbinah. Potovanje je dobro razvedrilo za duh in telo, ob enem pa tudi dobra šola. Potovanje bo razširilo vaše obzorje, okrepilo vaše zdravje, obnovilo bo vaše zaupanje v naš narod in človeštvo sploh in povečalo bo v vaših srcih smisel bratstva in tolerance, ki ste dve vodilni ideji naše J. S. K. Jednote.

PESEM

Čarne tvoje so oči
temen biser v njih gori —
v njih kot taven ogenj sanja
sen pomladnih tvojih dni.

V njih je tvoje duše cvet,
rosna mladost lepih let —
tiha in skrivnostna roža
iz srca kipi na svet.

Kakor jutra bel sijaj
je ljubezni tvoje maj —
solnce in srebrna breza
naju kličeta na raj.

(Cvetko Golar)

HREPENENJE

Rdeča roža zagorela
je v polnoč,
mekha pesem izzvenela,
hrepenenja mroč ...

Kdo je videl tisto rožo
in ima vesele sanje?
Kdo je slišal tisto petje
in ne misli nanje?

Duša čaka tiste rože
sredi mraka,
čaka, čaka tiste pesmi,
pa je ne dočaka ...

(France Zbašnik)

PASJEDNEVNE ČRTICE

(A. J. T.)

Človek bi moral vsaj parkrat na mesec kam iz mesta vsaj par sto milj daleč, da bi se natrpal z gradivom za list. Pa je težko, ker v tej deželi nimamo niti sejmov, niti božjih potov; še težje pa je za potrebne fondе. Če si vedno doma, postane ti vse čisto vsakdanje, nič ni več zanimivega in originalnega. Posebno hudo je v Pasjih dneh, ko je splošno znano, da se izredno brihtne zemljane rada lomi kurja slepota. Zato bi jaz stavil predlog, da se urednika vsaj enkrat na mesec pošlje s cekrom nekam na deželo po novice; saj vem, da predlog ne bo sprejet, najbrže niti podpiran ne, a stavi ga vseeno lahko za tej deželi svobode. Uradni zastopnik pa bo beležil, da ostane po starem.

Kljub temu pa sem se le izmazal enkrat v pasjih dneh, pravzaprav nekega pasjega večera (pasji dnevi morajo imeti na koncu tudi pasje večere, ali ne?) iz Clevelanda v zeleno Minnesota. Med Clevelandom in Chicago nisem videl drugih posebnih novosti kot temo. V presledkih sem sanjal pa o potresih. Tudi to je dobro, ker doma mi boginje sanj nikoli ne nudijo takega užitka.

V Chicagu sem imel par ur oddiha; koliko ravno je bilo pa ne vem povedati, ker železnice merijo čas po starem, mesto pa po novem kopitu. Jaz mislim, da je to posledica prepira med republikansko in demokratsko stranko. Mahnil sem jo nekoliko na sprehod doli proti Field muzeju, misleč, da me bo na vsakem vogalu ustavil butlegar in me silil z munšajnom. Saj veste, kako grdo in obrekljivo svet govori o čikaških butlegarjih. Pa nič, niti enega nisem videl. Morda še niso toliko civilizirani, da bi nosili uniforme, ali pa se boje, da bi jih solnce ožgalo in munšajnajo pri svitu lune in pocestnih latern.

Ampak opazil sem nekaj družega. Skozi odprta vrata sem zagledal lepo baro, in vstopil sem. Saj se menda še spominjate, da se je v stoletjih pred prohibicijo bara imenovala tista dolga miza v salunu, na katero se je postavljalo prekipevajoče čaše. Za gorami so zdaj tisti časi, a spomini nanje so lepi in zalostni ob enem.

Stopil sem torej pred baro, ki je bila sicer čedna, pa kratka in ni bilo nič ogledala za njo, niti tiste pozlačene palice spređaj, na katero bi truden potnik nogo naslonil. Za baro je stala mlada, belobolečna deklica in točila žejnim čikaškim kame-lam oranžni sok. Tudi jaz sem ga zvrnil čašo na zdravje Californije. Pijača je bila seveda studenčnica iz mišiganskega jezera, pobarvana in odišavljena z oražnimi olupki. Californijo je prohibicija v resnici osrečila; vse lahko prodaj, od grozdja do oranžnih olupkov.

Nerad bi tožil, da me ščiplje v želodec, zato samo pripominjam, da vam bom mogel morda kaj boljše napisati, ko minejo Pasji dnevi in pridem do kakšne ... recimo idealne pijače ...

Žito za suhe kraje.

Zvezni poljedelski departament dela poskuse z nekim mehiškim žitom, ki se imenuje huauhtli. Nekdanji Azteki so pridelovali to žito v veliki množini, ker ima to prednost, da uspeva v krajih, ki so presuhi za pridelovanje koruze.

Papirni črvi.

V knjižnicah povzročajo veliko škodo neke vrste črvi, ki žro papir in na ta način večkrat močno poškodujejo najdražje knjige. Neki William Reinicke v Philadelphiji je nedavno patentiral novo vrsto papirja, katerega črvi ne marajo.

IZ NAŠIH KRAJEV ONSTRAN MORJA (Nadaljevanje iz 1. strani)

miral v pokoju in veleindustri-jalec v Londonu, kot podpredsednik. Upravni svetniki: E. Napoleon Hauenstein, industrijec v Londonu; novinar Rihard Watzlawek v Presiki, in odvetnik dr. Marko Stajnk v Ljunoteru. Tajnik: Albert James Farr v Londonu. G. Rihard Watzlawek je bil istočasno imenovan za polnočnega posle vodečega ravnatelja.

V nedeljo 17. junija se je v neposredni bližini Sarajeva pripetila grozna avtomobilska nesreča, pri kateri sta smrtno ponesrečila ameriški novinar Edgar Aldrich iz New Yorka in njegova soproga Helena. Iz Aldrichovih potnih listin je razvidno, da je prepotoval skoraj ves svet. V zadnjem času se je mudil na Kitajskem, v Indiji, Turčiji in Perziji ter je končno prispel v Jugoslavijo. V Jugoslaviji je potoval z avtomobilom Milana Popovića v Beogradu, marke Studebaker šte. 1348. Šofiral je Milan Popović sam. V nedeljo ob 17. so prispeli do Buloga pri Sarajevu. Tamkaj se je, kakor trdi Popović ziomil volan in avto, ki je vozil z veliko brzino, je polomil neko ograjo, se prevrnil na pašnik in se razbil; Aldrich in njegova žena sta obležala mrtva, Popović pa je bil ranjen in prepeljan v bolnico. Sarajevska policija je o nesreči obvestila ameriško poslanstvo v Beogradu. Vest o katastrofi je povzročila v Sarajevu veliko senzacijo. Prebivalstvo splošno obžaluje nesrečno usodo ameriškega novinarja.

Beograjsko okrožno sodišče je nedavno ponovno razpravljalo o slučaju Sretana Dakića, ki je meseca junija lanskega leta umoril Evo Simonovića ter jo oropal za 10,000 dinarjev. Pri obravnavi se je ugotovilo, da je Dakić izvršil zločin na prigovarjanje njenega moža. Obsojena sta bila vsak na dvajset let težke ječe. Kasacijsko sodišče je razsodbo razveljavilo in odredilo novo obravnavo. Sodišče je drugič izreklo enako razsodbo kakor prvokrat.

Predsednik Coolidge je mali Indijanci v South Dakoti rekel, da je ljubka in lepa. Mala rdečekožna Minehaha je baje vsled te pohvale živo zarude-la. Jaz zdaj premišlujem, kako morejo rdečekožne deklice zarudeti.

ITALIJANSKA IGRA Z NARODNIMI MANJŠINAMI
Zastopnik italijanske vlade je napovedal sporazum s slovensko manjšino do oktobra, 1927

Občni zbor svetovnega združenja društev za Zvezo narodov se je lansko leto vršil v Londonu, letos pa v Berlinu.

V Londonu se je razkrilo pred svetom, kako se Italija igra z narodnimi manjšinami. V Rimu je bilo 31. maja prvo letno posvetovanje italijanske zveze društev za Zvezo narodov. Tam se je zahtevalo, da se prizna obstoj nemške in slovenske manjšine v Italiji. To se je zgodilo. Italijanski zastopnik Giannini je predlagal, da naj italijanska zveza izroči spomenico manjših načelnikov vlade Mussoliniju. Predlog je bil sprejet. Ko je v Londonu nemški poslanec baron Sternbach začel govoriti o razmerah manjšin v Italiji, je Giannini burno protestiral, češ, da Sternbach nima pravice govoriti o stvari, katere še ni rešena. Treba je počakati odgovora načelnika italijanske vlade. Giannini je imel uspeh. Vzpenčil se je tudi proti resoluciji, ki je zahtevala, da se smatrajo manjšine kot vrednota v državi. Zveza narodov se je izročilo pripočilo, da opozori svoje članice na sklep tretjega občnega zbor-

ra, po katerem naj bi države, ki niso vezane na zakonite določbe, postopale z manjšinami vsaj z ono pravičnostjo in strpnostjo, kakor jo zahtevajo mirovne pogodbe.

Na letošnjem zborovanju v Berlinu je bil v razpravi položaj nemške manjšine na Južnem Tirolskem. Lani je Giannini kričal, da se mora počakati na Mussolinijev odgovor. Tega seveda ni. Pred par meseci so Italijani nepričakovano sprejeli predlog, da naj se vrši razprava v Berlinu. Poročilo sta sestavila Angleža Dickinson in Napier. Ko so se sestavljale mirovne pogodbe, je bila Italija oproščena obveznosti napram manjšinam, ker so se odločilni činitelji zanašali na pravicoljubnost in spoštovanje osebne svobode pri italijanskem ljudstvu ter na svečane izjave službenih zastopnikov Italije.

Leta 1922 so poslanci Italije pri Zvezi narodov glasovali za resolucijo, da naj države dajo svojim manjšinam brez izjeme vsaj toliko pravičnosti, kolikor je predpisujejo mirovne pogodbe. To velja torej tudi za one države, ki niso sprejele nobenih pravnih obveznosti, med njimi tudi za Italijo. Nato pa je krenila Italija na druga pota, po katerih hoče južnotirolske Nemce poitalijančiti. Angleška poročevalca sta predlagala sporazum.

Italijan, profesor Villari je izjavil takoj, da po črki zakona nima nihče pravice vtikati se v notranje italijanske razmere. Po mirovnih pogodbah Italija ni obvezana, spoštovati pravice manjšin. Villari je potem pripovedoval, kako skrbi Italija za južnotirolske Nemce v go-spodarskem pogledu. Končno je rekel:

"Pustite, da rešimo svoje notranje težave sami, ker je to edino prava in poštena pot."

Villariju je odgovorjal Anglež Napier, ki je med drugim navedel besede bivšega prosvetnega ministra Casatiya, da je cilj šolske politike poitalijančemanjšin.

Holandkinja ga. dr. Backer van Rosse je bila tudi na Južnem Tirolskem. Zahtevala je vedno, da morajo manjšine spoštovati državo, ta pa mora biti pravična z manjšinami. Poštenost za poštenje. Predlagala je da naj se do prihodnjega zborovanja prouči tudi položaj slovenske manjšine v Italiji, ki je v bistvu enak onemu na Južnem Tirolskem.

Italijan prof. Gallavresi je branil italijansko stališče in izvajal, da je imela Italija spočetkom dobro voljo in da je sprejela nove državljane z ljubeznijo in pravičnostjo. Sovražnost Nemcev je povzročila leta 1922 preokret v italijanski politiki. Čim večja je bila njihova sovražnost, tem večja italijanska reakcija. Ako Nemci izpreme svoje ravnanje, se pride lahko do sporazuma, drugače ne.

Nemški učenjak profesor Kerschenshteiner je opozarjal Italijane na zgodovinarja Villarija, ki je rekel: "Kdor jemlje ljudstvu jezik, mu jemlje življenje." V fašistični citanki je napisan opomin: "Ljudstvo, ki izgubi svoj jezik, postane strahopetna sodrga, s katero popeš, kar se ti zljubi."

Pri vprašanju Južnega Tirolskega ne gre za plemensko sovražnost med Nemci in Italijani. Najboljši dokaz je položaj slovenske manjšine na Primorskem. Končno izjavlja:

"Nemško združenje za Zvezo narodov bi pozdravilo z veseljem, ako bi odbor za manjšine proučil tudi položaj Slovanov v Italiji in se tako prepričal, da ne gre v vprašanju Južnega Tirolskega samo za italijansko-nemško plemensko sovražnost." Jugoslovanski vseučilišni profesor Ibrovac je nato predlagal, da naj komisija za manjšino prouči položaj slovenske manjšine v Italiji in predloži do

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNIK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, 1808 East 32nd St., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, Box 961, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., East Duluth, Minnesota.
Vrhovni zdravnik: Dr. JOS. V. GRAHEK, 303 American State Bank Bldg., 600 Grant Street at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: MOHOR MLADICH, 1334 W. 18th St., Chicago, Ill.
1. nadzornik: FRANK SKRABEC, 2418 So. 12th St., Omaha, Neb.
2. nadzornik: JOSEPH A. MERTEL, Box 1107, Ely, Minn.

Poročni odbor:

Predsednik: ANTON KOČEVAR, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
1. porotnik: LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
2. porotnik: LOUIS RUDMAN, 1013 Hartley Rd., Cleveland, O.
3. porotnik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
4. porotnik: FRANK KAČAR, 1231 Addison Rd., Cleveland, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljati naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse priitbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolnišnice spricvala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

prihodnjega zborovanja izčrpnoporočilo o stvari. Profesor Ibrovac je svoj predlog temeljito podprl in obrazložil razmere, v katerih žive Slovani v Italiji.

Italijan Gallavresi je takoj odvrnil, da vprašanje slovenske manjšine ni na dnevnem redu. "Kar se tiče naše slovenske manjšine, katere zastopnik poslanec dr. Besednjak sedi poleg mene, povdarjam, da bomo svoje razmere sami med seboj prijateljsko uredili. Tako upam in to je v interesu slovenske manjšine same."

Poslanec Besednjak je izjavil nato profesor Gallavresi, da so Slovani vedno pripravljeni na razgovor in da ga bo zelo veselilo, ako dosežejo z italijansko večino pošten sporazum.

Nevarnost je bila, da se debata zavleče in ker je čas razprave šel h koncu, je predsednik manjšine odbora predlagal, da naj se seja prekine in nadaljuje meseca oktobra v Sofiji. Predlog je bil sprejet in tako je glasovanje o resoluciji profesorja Ibrovca preloženo na oktober. Preložena je tudi razprava o resoluciji Holandkinje dr. Backerjeve, katere se je krepko zavzela za pravice manjšin in se je bil Gallavresi takoj, ko je bila prečitana obregnil ob njo.

Poslanec dr. Besednjak poročal je, da mu je profesor Gallavresi izrekel upanje, "da ne bo treba debatirati v oktobru o slovenski manjšini, ker se moramo do tedaj sporazumeti."

Slovensko manjšino sta zastopala poslanca dr. Besednjak in h koncu zborovanja došli dr. Wilfan. Nemška poslanca dr. Tinzl in baron Sternbach nista mogla priti, ker jima italijanska oblast ni hotela dati potnih listov.

V oktobru se bo torej manjšinski boj nadaljeval.

ZANIMIVOSTI O MRAVLJAH (Nadaljevanje iz 1. strani)

nomadske mravlje, ki potujejo iz kraja v kraj. Zanimivo je te mravlje videti ko se vtaborijo za noč. Zgrnejo se v veliko živo kroglo, ki je včasih za kušični jard velika, pa vedno tako, da je njihova kraljica in mladina v sredi. Čudovito je, da v tej živi krogli pustijo odprte gotove hodnike, da posamezne mravlje lahko tekaajo po gotovih opravkih, seveda kar preko teles svojih tovarišev. V slučaju povodnji taka živa krogla plava na površju valov.

Kot ljudje, tudi mravlje telovadijo, da ohranijo gibčnost in zdrava telesa. Na površjih mravljišč jih je mnogokrat videti kako se medsebojno bojujejo samo za vajo in se pri takih telovadbah nikdar medse-

bojno ne ranijo.

Mravlje nenavadno dolgo ve v primeri z drugimi živalmi in tudi zelo trdožive. Znano je, da je kraljica ali tica mravelj dosegla 16 let rosti. Neki ameriški raziskovalec je pustil, da so mravlje zmrzile v ledu, nakar jih je otajal, pa so bile tako zdrave, kot da so se same ro prespale. Neki drugi bi glist je držal mravlje osem pod vodo, pa so kmalu ušle, ko so prišle na zrak. Mravlje lahko pade z najvišjega dsa ali poslopja, pa si niti ne bo zvinila. Mravlje ušle čutijo tudi takozvane ultrajolčne žarke, za katere je veško oko neobčutno.

V Nemčiji imajo postaviti se ne sme pokončavati ali birati mravljinčini jajčeca mravlje čistijo gozdove škodljivih mrčesov. V Italiji oranžna drevesa gosenice naših južnih državah mravlje uspešno zatirajo bombami škodljivca, znanega pod imenom boll weevil.

LISTNICA UREDNIŠTVA

M. C., Pittsburgh, Pa.
Vaš dopis prišel prepozno za našno številko. Pozdravljeni!

Star kosmatinec

Pretečeno zimo je Thol, državni gozdarski inik v Montani ustrelil najstarejših grizljev, jih kdaj videli v gozdu Rocky Mountains. Obut v rals pokrajino ob zapadnem bu Glacier narodnega parka in pri tem je naletel na ogromnih medvedjih kazali, da dotične srne raztrgali kajuti. Mož je po medvedjem sledu ved dohitel velikega kosmatinec in ga ustrelil.

Koža velike zverine osem čevljev od repa do ca. in gozdar sodi, da je ved tehtal čez 500 funtov. si je bil mršav, ker se šele malo prej zbudil iz vabeškega spanja. Nekateri velikega kosmatinec so rabljeni skoro do čeljusti, nekateri so bili votli in šeni. Po izjavah izvedenega znači, da je bil medved manj 40 let star.

Gozdar Thol pravi, da dved malokdaj napade divjačino, ampak se zadržuje z ribami, različnimi kornami, pa ostankov divjačine, tere so pustili kajuti ali vi, ako naletj nanje. Le čaju hude lakote se loti divjačine.

DOPISI.

Canonsburg, Pa.

Kakor 4. julija, tako mi ne pride iz spomina tudi 5. julija, ko so se začeli poslavljati Pittsbužani od naše slavnosti, razvijta naše zastave dne 4. julija.

Društvo št. 26 iz Pittsburgha, oziroma glavni predsednik J. S. K. Jednote brat Anton Zbašnik, ki je tudi član omenjenega društva, je nas povabil, da se tudi mi udeležimo piknika na njihovi farmi, katerega je priredilo goriomenjeno društvo 5. julija. Omenjeni piknik je bil namenjen glavnim odbornikom po raznih pennsylvanskih naselbinah kot glavni govorniki na raznih prireditvah, katere so pennsylvanska društva J. S. K. Jednote priredila na 4. julija.

Seveda se je nas nekaj rade volje odzvalo, kajti na pikniku, kjer je bilo kar šest glavnih odbornikov, ne moreš biti vsak dan. Veselo je bilo poslušati, ko so vsi, eden za drugim govorili o naši slavni J. S. K. Jednoti. In tudi za naše jelodce je društvo št. 26 prav dobro prebrskalo z fino jagntjetino in najboljšo kapljico, kar se jo je pridržalo v Newyorški državi. Vsa gre omenjenemu društvu in članstvu, da so kaj takega priredili, ne sicer našim malenkostim iz Canonsburga, pač pa našim častivrednim glavnim odbornikom. Res je lušno na pikniku, na katerem te ne morejo žensko kontrolirati, kako globoko se sme pogledat v čašo. Sicer ne obojam vseh, vem pa, da me moja boljša polovica začne suvat v rebra (ako je navzoča), kadar vidi, da sem preveč zamišljen in zaljubljen v čašo, seveda in tisto, kar je notri.

Obilo je bilo zabave na "naši farmi", in Canonsburčanom, ki so bili navzoči, ne izgine nikdar iz spomina. Veselje je poslušati govornike na raznih društvenih prireditvah; toda na pikniku, kakoršen je bil pa v Pittsburghu 5. julija, pa še veliko večje. Prav lahko se ponaša J. S. K. Jednota z glavnimi odborniki, kakor malo katere družine. In članstvo je lahko ponosno, da ima v glavnem polnopravno svojo dolžnost. Nič ni čudno, da J. S. K. Jednota zadnje čase tako napreduje.

Cenjeni glavni odborniki, prireditelji večkrat med svoje članstvo, ker članstvo vas rado posluša, ako že ne morete priti osebno, pa napišite kak dopis ali članek kot priporočilo. Ne smemo samo jaz, ampak tudi drugi člani naše Jednote radi čitajo naše glasilo Novo Dobo. Se vsega, kadar je bil kak članek ali vestilo od glavnega odbornika, sem z zanimanjem bral in vpošteval.

Bratski pozdrav vsem glavnim odbornikom in članstvu J. S. K. Jednote.

Frank Mikec.

Waukegan, Ill.

Vse člane in članice društva št. 94, J. S. K. Jednote se iskreno vabi, da se v našem številu udeležijo društvenega piknika, katerega priredi naše društvo v nedeljo, 31. julija, pri Riverju na Grand Riverju. Ker je ta prireditev v namen agitacije, se vas prosi, da pridete in pripeljete s seboj družino in prijatelje, da smo za napredek našega društva in J. S. K. Jednote, in da se enkrat skupno veselimo in zabavamo.

Zabave so dosti za moške, ženske in otroke. Vstopnina bo 50 centov za celotno družino; za plačana vožnja, jed in pijačo, za otroke bo tudi 50 centov, cracker jack itd.. Da bi vsak postrežen, kar najbolj govorijo, bo skrbel odbor. Vstopnina se že zdaj lahko dobio pri vsaki članici, če jo kateri od vas ima ali če si jih upa kaj

prodati, jih lahko dobite pri meni na domu. Zbiralni prostor bo pred Slovenskim Narodnim Domom, od tam se bomo odpeljali z avtomobili na zabavni prostor. Avtomobili odpeljejo ob desetih in enajstih dopoldne ter ob eni in 2. uri popoldne. Torej greste lahko dopoldne ali popoldne. V slučaju slabega vremena, se bo vršila zabava pa Slovenskem Narodnem Domu v navadnih prostorih. Na svidenje torej v nedeljo, 31. julija!

S bratskim pozdravom

Joseph Petrovič,

tajnik društva št. 94, J. S. K. J.

Canonsburg, Pa.

Društvo Bratska Sloga, št. 149 J. S. K. Jednote je na svoji redni seji sklenilo, da se potom glasila Nove Dobe zahvali vsem, ki so prisostovali slavnosti razvijta naše nove zastave dne 4. julija, 1927.

Najprej so moramo zahvaliti bratskim društvom različnih jednot, ki so se korporativno in s zastavami udeležila naše slavnosti. Bilo jih je šest, kot je bilo oglašano v programu. Točno ob deseti uri dopoldne so se pričeli zbirati člani bratskih društev iz naše naselbine, namreč društva Postojnska Jama, št. 138 S. N. P. Jednote in društvo sv. Jeronima, št. 153, K. S. K. Jednote. Nato je prispelo društvo sv. Janeza Krstnika, št. 75 J. S. K. Jednote iz Meadowlandsa, z godbo. Za tem so se z ulično železnico in z avtomobili pripeljali člani društev sv. Štefana, št. 26 J. S. K. Jednote in društva sv. Jožefa, št. 12 J. S. K. Jednote iz Pittsburgha. Z njimi je prišel tudi glavni predsednik, sobrat Anton Zbašnik kot slavnostni govornik. Na to so se pripeljali z avtomobili člani društva sv. Frančiška, št. 148 iz Finleyville. Po posameznikih je bilo zastopano društvo št. 29 J. S. K. Jednote iz Imperial in po predsedniku F. Mačku društvo št. 99 J. S. K. Jednote iz Moon, Runa.

Zahvaliti se moramo številnim govornikom, ki so pripomogli, da je slavnost tako lepe izpadla. Prvi je govoril glavni predsednik J. S. K. Jednote, sobrat Anton Zbašnik, ki je opisal pomen dotičnega dne in nepristransko stališče naše organizacije. S svojim govorom je pokazal, da je mož na svojem mestu, in da je J. S. K. Jednota lahko ponosna, da ima takega zmogljivega predsednika. Drugi je govoril rojak John Terčelj, kateremu se tudi zahvalimo za njegov govor. Potem je nastopil sobrat Martin Antlogar, predsednik društva št. 26 J. S. K. Jednote in sobrat Vincenc Arh za društvo št. 12 J. S. K. Jednote, oba iz Pittsburgha. Končno je v kratkih besedah pozdravil navzoče še urednik Nove Dobe, sobrat A. J. Terbovec.

Zahvaljujemo se dalje pevskemu društvu Prešeren iz Pittsburgha in pevskemu društvu Ilirija iz Canonsburga mladinski godbi iz Meadowlandsa in tamburaškemu zboru iz Canonsburga, katerih krasne melodije so tako povzdignile našo slavnost. Zahvalo zasluži tudi naša šolska mladina, ki je vprizorila predstavo v zadovoljstvo naših gostov.

Četrtil Julij, 1927 bo nedvomno ostal vsem članom društva Bratska Sloga, št. 149 J. S. K. Jednote v neizbrisnem in lepem spominu. Tudi finančno je bila prireditev uspeh, kajti prinesla nam je nad \$600 čistega dobička.

S prireditvijo na 4. julija smo pokazali, kaj zmoremo Slovenci, ako vlada med nami sloga in bratstvo. Odhod po naselbini in velika udeležba pri slavnosti je pokazala tudi drugorodcem, da Slovenci v tem kraju nekaj štejemo in da cenimo naše bratske podpirne organizacije.

Društvo Bratska Sloga, št. 149 J. S. K. Jednote se zahvaljuje še posebej glavnemu predsedniku J. S. K. Jednote, sobratu Anton Zbašniku in Josip Pogarčarju, tajniku društva št. 26 J. S. K. Jednote za vse njihovo trud in reklamo; zahvalo smo dolžni tudi uredniku Nove Dobe, ki je za društvo napravil mnogo uspešne reklame. Članstvo našega društva bo znalo to ceniti in vpoštevati.

Za društvo Bratska Sloga, št. 149, J. S. K. Jednote:

Martin Zagar, tajnik.

Davis, W. Va.

Ker se nihče ne oglašil iz našega kraja, hočem jaz napisati par vrstic. Delavskih zadev ne bom opisoval, ker so pod ničlo v tej naselbini. Novosti je dosti na cesti, ker se dostikrat vidi ali sliši, ko dva nepredvidna voznika trčita skupaj. Posledica je poškodba avtomobila, ali pa tudi telesne poškodbe, oziroma celo smrtni potniki. Dostikrat je nedvomno vzrok takim nesrečam nepazljivost, brzkone pa ima večkrat tudi prohibicija svoj delež zraven. Voziti 50 milj in več na uro je vseeno malo preveč.

Pred par tedni sem obiskal naselbino Barberton, Ohio. Tam sem se sestal s sobratom Okolishem, bivšim tajnikom društva št. 44 J. S. K. Jednote, ki mi je razložil razmere tamkajšnje naselbine. Imel sem čast tudi spoznati njegovo prijazno družino in si ogledati njegovo lastno hišo. Potem sem se podal k sobratu Frank Dolesu, ki ga že dolgo poznam; tam sem dobil tudi prijatelja in sobrata Mramorja, ki me je hitro postregel z nekaterimi dobrotami "od zida," Mrs. Doles pa z obedom. Potem sem si ogledal mirodvor, kjer počivata v večnem spanju sin Mr. Mramorja in brat Mr. Dolesa.

Ker je bila baš četrta nedelja v mesecu in ima dotični dan društvo št. 44 J. S. K. Jednote svojo mesečno sejo, so mi sobrat dovolili iste se udeležiti. Priznati moram, da se seje omenjenega društva vodijo v lepem redu in v pravem bratskem duhu. Po seji je bilo še nekoliko zabave v spodnjih prostorih, nato smo se pa podali na piknik, ki ga je v prosti naravi priredilo samostojno društvo Domovina. Bilo je dovolj zabave za vse; zvečer sem se pa še nekoliko oglašil na domu sobrata Johna Balanta, predsednika društva št. 44, J. S. K. Jednote.

Prebili smo en dan in eno noč v Barbertonu jaz in moj sin in še en prijatelj, in izraziti moram v imenu vseh treh prav pristočno zahvalo za vso izkazano nam naklonjenost in postrežbo. Posebej pa še hvala sobratu Okolish, Doles, Mramor in Balant in seveda tudi Mrs. Doles. Pozdravljeni in na zopetne svidenje!

Leopold Jeran, tajnik društva št. 106, J.S.K.J.

Cleveland, O.

Hail! Hail! The Gang's all here! Wire out to have a good time! Who? The members of the George Washington Lodge No. 180 S. C. U. At our previous meeting it was decided that the lodge hold an outing. The date was set for July 31, 1927 at Hrastov farm in Painesville, O. Transportation to and from the farm will be furnished by Mr. Oblak.

The truck leaves Zele's yard on E. 65th and St. Clair at 7:30 A. M. sharp. Those who are going on the outing, be at Zele's yard by 7 A. M. or earlier. Each person is to furnish his own eats. Do not come dressed up in your best clothes as we intend to have a good time, which good clothes prohibit. There's a creek a short distance from the farm, where we can go swimming, so bring your bathing suits along.

Don't forget that the campaign for membership is still

open. Here is a chance to show prospective members what kind of a lodge George Washington is. Bring them along on this outing.

Come out and have a good time. Enjoy yourself as you never did before.

The Publicity Committee:

Marie A. Unetich,
Rudolph Perdan,
Charles F. Kikel.

Braddock, Pa.

Članom in članicam društva sv. Alojzija, št. 31, J. S. K. Jednote se naznanja, da je društvo na svoji redni seji 17. julija sklenilo, da slavnostno obhaja 25-letnico. Ta slavnost bi se vršila 8. oktobra s priložno dobrobrim programom. Povabili bi tukajšnja društva naših slovenskih Jednot in Zvez, obrnili bi se tudi do hrvatskih društev. Ako bi se priglasilo zadostno število, bi napravili tudi korakanje z zastavami, ali kaj enakega.

Bratje in sestre, pozor. Seja je tudi sklenila, da vsak član in članica plača \$1 za pokritje teh stroškov, le članice, ki niso enakopravne, vplačajo le 50 centov. Izvzeti so tisti, ki so na bolniški listini, ali ki že bolelaho več let. Zato ste proseni, bratje in sestre, da se vdeležite naše prihodnje seje na dan 21. avgusta, da bomo rešili še kaj več stvari v prid nameravane slavnosti, da se ne bo potem kritiziralo, ko bo že pozno. Pridejo naj na sejo tudi članice, katere bomo potrebovali pri veselici, kakor vsak ve, ženske znajo najbolj opraviti dela dela v kuhinji in pri mi-zah. Torej ne pozabite na 21. avgusta, da pridete na sejo.

Z bratskim pozdravom

Martin Hudale, tajnik,

Baggaley, Pa.

Društvo št. 13, J. S. K. Jednote v Pipetownu, Pa. va bi na veselico, ki se vrši v petek 29. julija, pričetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane je en dolar, za članice pa 25 centov. Igrala bo izvrstna godba (Curley Five orkestra). Zato vabimo vsa sosedna društva in naše Slovence v okolici, da pridejo na našo zabavo mnogostevilno. Člane in članice društva pa se opozarja, da je bil sklep društvene seje, da mora vsak plačati v društveno blagajno gori omenjeno svoto, ki je potem kot sobrata Johna Balanta, predsednika društva št. 44, J. S. K. Jednote.

Torej na svidenje dne 29. julija v Pipetownu, Pa.

John Resnik, tajnik.

Salida, Colo.

Društvo sv. Alojzija, št. 78, naznanja vsem članom, ki se niso udeležili zadnje seje, sledeče: Sklenjeno je bilo, da se ne bo več pobiralo mesečnine na domu tajnika, ali blagajnika, ampak vsaki mesec enkrat v društveni dvorani, vsako tretjo nedeljo, ob 2. uri popoldne.

Od sedaj naprej se ne bo večlo assesment od nobenega člana ali članice, ker imamo določeno en dan. Izvzeti so le tisti, ki delajo na določeni dan, ali pa tisti, ki so pod zdravniškim nadzorom. Nadalje naznanjam, da kdor ne plača svojih prispevkov do 25. v mesecu, da bo suspendiran po pravilih naše Jednote. Opominjam vse tiste, ki se niso vdeležili veselice 3. julija, da plačajo v društveno blagajno en dolar. Prosim vpoštevajte.

Jacob Evans, tajnik.

Trinidad, Colo.

Članom društva št. 84 Trinidad, Colo., se naznanja, da naj se vdeležijo prihodnje seje, ki se vrši dne 7. avgusta, ker imamo dosti važnih stvari rešiti. Volilo se bo tudi novega društvenega tajnika.

Nadzornemu odboru se naznanja, da pregleda društvene knjige. Seja se prične ob 9. uri

dopoldne v Fraternal Hall, pridite vsi. Pristopajte k J. S. K. Jednoti!

Pozdrav vsem članom in članicam J. S. K. Jednote

Matt Karcich, tajnik.

Cleveland, O.

Tem potom se naznanja vsem društvom J. S. K. Jednote, katere so sodelovala in nam šla na roko pri prodajanju srečk za godbeni instrument, da je bila izžrebana na dan 10. julija številka 1919, naslovljena na slovensko pevsko društvo Cvet.

Hvala vsem, ki ste nam pomagali pri tem delu. Za društvo Krasni Raj, št. 160, J. S. K. Jednote se najlepše zahvaljuje

Joseph Lever, tajnik.

Republic, Pa.

V imenu društva Vsi za enega, eden za vse, št. 171 v Republic, Pa., se prav toplo zahvaljujem vsem društvom, katere so prisostevala pri razvijtu naše društvene zastave. Najlepša zahvala gre gotovo glavnemu odborniku Frank Kačarju, ki je na tako lep način opisal in govoril za korist našega društva, o pomenu nove zastave ter o naši napredni organizaciji J. S. K. Jednoti. Na tem mestu se zahvaljujemo tudi sobratu Pajku, pri katerem smo naročili zastavo, ker nam je dal res krasen izdelek, trpežno blago in krasno delo. Društvom ga priporočamo.

Se enkrat hvala vsem, ki so se udeležili naše slavnosti. Brat Kačar mi je povedal, da so tudi drugi glavni odborniki prišli v našo državo. Odpravil sem se s Kačarjem v Pittsburgh, kjer smo se sešli pri glavnem predsedniku z drugimi glavnimi odborniki. Vsi smo odšli na "našo farmo," kjer smo se imeli dobro, kjer smo se pogovorili marsikaj dobrega v korist naših društev in naše dobre J. S. K. Jednote.

Pri vsem tem pa nisem vprašal, kdo lastuje to "našo farmo," no, to naj le skrbi našega glavnega predsednika, pa naj ima on to v oskrbi.

Z bratskim pozdravom

Mike Unetič, tajnik.

Indianapolis, Ind.

Cenjeni urednik. Dovolite mi nekoliko prostora v našem glasilu "Nova Doba." Kar se tiče delavskih razmer, te so še vedno slabe. Pri društvi dobro napredujemo. Veselice in piknike imamo vsako nedeljo. Tako je tudi naše društvo sklenilo na zadnji redni mesečni seji, da napravi piknik dne 4. in 5. septembra, in to v korist društvene blagajne.

Opozarja se tudi člane, da se udeležijo prihodnje seje, ker je bilo na zadnji seji sklenjeno, da se napravi vinski trgatven dan 15. oktobra. Dobiček je namenjen v posebni konvenčni sklad. Sedaj je treba delati, kajti konvencija bo kmalu tukaj, in nimamo dosti časa, da bi delali. Nazadnje ne more vse napraviti.

Poročati moram tudi žalostno novico. Velika nesreča je zadela sobrata Martina Mavsarja. Dne 15. julija mu je kruta smrt pobrala njegovega sina v starosti 17 let. Pokojni Alojz Mavsar je bil član našega društva št. 45, J. S. K. Jednote in K. S. K. Jednote. Obe društvu sta mu položili vence na krsto. Naša naselbina še ni videla tako velikega in krasnega pogreba. Naj počiva v miru, starišem pa moje iskreno sožalje.

Louis Banich, predsednik društva št. 45 JSKJ.

Monessen, Pa.

Cenjeni sobrat urednik: Prosim priobčite v našem glasilu "Nova Doba," da je naše društvo št. 68 J. S. K. Jednote na svoji redni seji 10. julija sklenilo, da plača vsaki član za mesec avgust in september po 50 centov v društveno blagajno. Prosi se vse člane in članice, da vpoštevajo ta sklep, kajti v

društveni blagajni ni denarja. Člani, ki so v bolniški podpori, plačajo samo po 25 centov v avgustu in septembru.

Z bratskim pozdravom

Andro Matko, tajnik društva št. 68, J. S. K. J.

Lorain, O.

Naznanjam, da je bilo na redni mesečni seji društva št. 6 J. S. K. Jednote sklenjeno, da bo za dobo treh mesecev plačalo stroške zdravniške preiskave za vse nove pristopne člane. Za vse Jugoslovane, ki še niso člani našega društva, oziroma Jednote, je sedaj lepa prilika, da pristopijo. Pristopnina je prostora, zdaj pa še zdravniška preiskava, torej ni nič drugega za plačati, kakor assesment.

Opozarjam tudi članstvo našega društva, da bom pobiral assesment le na sejah in pa na domu. V trgovini, kjer sem usposljen, pa nikakor ne. Bratje in sestre, vpoštevajte to, da ne bo potem kaka zmešnjava.

Nadalje opozarjam, da bi bolj redno plačevali assesment, kajti kakega člana suspendirati je teško, vendar je dolžnost tajnika, da to stori. Jaz se bom torej ravnal tečno po pravilih.

Končno pozdravljam vse člane in članice, in ne pozabite pridobiti si vsak vsaj enega kandidata za prihodnjo sejo.

Z bratskim pozdravom

John Černe ml.,

tajnik društva št. 6, J. S. K. J.

Trestle, Pa.

Na dan 4. julija, rano zjutraj, bilo nas je zbranih že precej društevskih bratov, da pripravimo in uredimo zadnje delo za slavnostno praznovanje 25-letnice društva sv. Barbare, št. 33 v Trestle, Pa. Vremenski elementi so nam bili naklonjeni, kar nam je pripomoglo, da smo našo prireditev obhajali lepo in pri tihah prireditvah je dosti dela, imeli smo ga čez glavo. Toda gostom je potreba postrežbi, zato smo napravili vse najboljše, kar je bilo v naši moči. Urinile so se pomanjkljivosti, zato prosimo, da nam odpustite. Mi smo imeli dober namen, da bi ustregli vsem, pa ni bilo v naši moči.

Ob 11. uri so se pričela zbirati društva. Prvo je bilo seveda domače društvo s zastavo, katere je bila okinčana s šopom svežih rož. Nato so prišla društva S. N. P. Jednote, S. J. P. Zveze z zastavami iz Renan, Pa., nato dr. SNPJ in KSK Jednote iz Universal, Pa., tudi s zastavo, potem so se pripeljali člani društev S. N. P. Jednote in J.S.K. Jednote iz Claridge, Pa., zopet z zastavami. Tudi članstvo naših slovenskih organizacij iz Exporta, White Valley in Delmonta so prihitela s zastavami, da se pridružijo naši redki slavnosti, tako da je bil prostor kmalu poln naših ljudi.

Tudi društvo Hrvatske Zajednice, celo slovaško društvo in angleško društvo L. O. O. Moose iz Universal Pa., so se nam pridružile, tako da je bilo navzočih 13 društev z 11 zastavami. Kmalu smo videli, da se je pripeljal društveni predsednik s bratom glavnim nadzornikom M. Mladičem in starim pionirjem J. S. K. Jednote, John Germ iz East Pittsburgha. Vsi so bili dobre volje, ko so videli, kako se zbirajo društva k veliki slavnosti. Začel se je pomikati spreved pod vodstvom Frank Viharja. Za godbo so šle za stave, potem dečki in deklice, za njimi uradniki vseh društev. Ko je spreved prišel na določeni prostor, je društveni predsednik Anton Eržen povedal v kratkem govoru zgodovino našega društva zadnjih petindvajset let. V angleščini je pozdravila članica mladinskega oddelka, Anna Eržen. V slovenščini je nagovorila zopet članica mladinskega oddelka, Mary Pernel. Lepo je bilo slišati mlado ameriško Slovenko, ki je tako gladko govorila naš slovenski jezik. Takih deklet potrebuje naš narod v Ameriki,

ki se ne sramujejo iti med nas ter govoriti z nami v maternem jeziku.

Kot glavni govornik je nastopil brat Mohor Mladič. Govoril je v slovenščini in angleščini. Njegov govor je bil nekaj posebnega, kar daje človeku ponos, da je član naše J. S. K. Jednote, ter zavest, da smo vredni svojega dela in ponosa. Želeli bi, da ga še kdaj slišimo, da bi se prišel med nas.

Za Hrvate je govoril Mr. T. Okosanovich. On je vnet Sloven, dober družbenik za skupnost našega življa v Ameriki. Nadalje je častital ustanoviteljem našega društva brat John Germ. On je eden prvih korenin naše J. S. K. Jednote. Povedal je dosti zanimivega.

Zadnji govornik je bil mirovni sodnik Mr. Webster iz Universal, Pa. Prišel je kot mladi leček iz Angleške. Ni ga sram povedati, da je tudi on naseljen v tej deželi. Povedal je veliko koristnega in dobrega. Potem je sledila prosta zabava in ples. H koncu mojega dopisa se prav nakratko zahvalim vsem, prav vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli k naši slavnosti, prav prisrčno jim hvala, mi pa bomo ob priliki povrnili vsem, kajti hvalazni smo vsem.

Z bratskim pozdravom,

Frank Schiffrar, tajnik.

NAZNA NIL O

Članom in članicam Ameriške-Jugoslovanske Zveze ter ostalemu jugoslovanskemu občinstvu v Minnesoti.

Tem potom se uljudno naznanjam članom in članicam Ameriške-Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, kakor tudi ostalemu jugoslovanskemu občinstvu v naši državi, da tretja letna konvencija Zveze se bo vršila v Gilbertu, Minn., tretjo nedeljo v mesecu avgustu (21. avgusta) to je en teden prej, ko je bilo sklenjeno na drugi letni konvenciji v Ely, Minn., leta 1926. Datum konvencije se je zato prestavil, ker bi ne bilo mogoče dobiti šolske dvorane za 28. avgusta.

Čas pričetka konvencije, kakor tudi lep program, ki ga nam bodo priredili naši rojaki v Gilbertu, se objavi v slovenskih časopisih prvi teden v mesecu avgustu.

Ker bo tretja letna konvencija te Zveze velikega pomena za Jugoslovane, živče v Minnesoti, je pričakovati, da bo vsak lokalni klub Zveze poslal polno število delegatov in delegatkinj. Na tretji letni konvenciji v Gilbertu se bo brez dvoma določila ena nedelja v letu, na kateri dan se bomo sešli skupaj na našem izletu (pikniku) vsi Jugoslovani v Minnesoti brez ozira na versko ali politično prepričanje. Vsak pošten Jugoslovane bo dobrodošel ter se razvedril med svojimi znanci in prijatelji in za nekoliko časa pozabil svoje težave in borbo za vsakdanji kruh, katero ima brez dvoma vsak izmed nas. To bo dan, na katerem ne bomo nosili seboj naših sekiric, ampak jih pokopamo doma in pridemo skupaj z odprtimi rokami in z isto slovansko gostoljubnostjo, katere presega vse druge narode. Na takem jasnem sestanku bomo pa tudi pokazali ameriški javnosti, da smo tudi eden izmed istih prvih naseljencev v severni Minnesoti, ki smo pripomogli do takih minnesotskih rudnikov, katerih skupna in približna vrednost je danes čez pet sto milijonov dolarjev.

Dosedaj so se priglasili z imeni delegati sledečih klubov: Gilbert klub, 35; Eveleth, A. J. C., št. 1, 70; Chisholm, A. J. K. No. 9, 22; Buhl, A. J. K. 40. Torej skupaj 157 delegatov in delegatkinj.

Upati je torej, da se bodo tudi še ostali klubi Zveze oglasili s svojimi delegati in delegatkinjami.

John Movern,

glavni tajnik A. J. Z.

CLEVELANDSKE VESTI

Jugoslovani ne zaostajajo za drugimi narodi v Clevelandu. Tako imamo tudi svojega zrakoplovca po imenu Nick Vido- vič-a, ki pa je imel smolo s svojim zrakoplovom. Vzdignil se je do 200 čevljev visoko, odpo- vedal mu je motor, zrakoplov je treščil ob tla. Vidovič je do- bil teške telesne poškodbe.

Dne 6. avgusta se odprli v Clevelandu ogromna industrijska razstava, največja svoje vrste v Ameriki. Slovenci se opozarjajo, da si ogledajo to razstavo, na kateri bodo raz- stavljeni tudi izdelki naših Slo- vencev in Slovenk.

Cleveland je dobil zadnji te- den dva nova slovenska advo- kata. Skušnjo za odvetništvo sta prestala Joseph J. Ogrin in John J. Princ. Naselbina ima sedaj 10 slovenskih odvetnikov.

Dne 25. julija se je poročil Mr. Adolph Perdan z Miss Mary Rupert. Mr. Perdan je sin Mr. Rudolph Perdana, ki je bil pred- sednik J. S. K. Jednote, katere- ga pozna naša slovenska nase- lbina kot pridnega in vestnega delavca pri naših narodnih ustanovah. Ženin pa je poznan v Clevelandu kot dober vodja poznane orkestra. Poročnica sta odšla na ženitovansko po- tovanje. Naše častitke.

Iz Erie jezera v bližini 55. ce- ceste so potegnili truplo dobro poznane rojakke Frank Sešek-a. Najbrže se mu je umrači- um, pa si je poiskal hladno smrt v jezeru. V Clevelandu je bi- val 26 let. Doma je bil iz De- vice Marije v Polju, blizu Ljub- ljane.

Parada, ki jo priredi mesto Cleveland dne 1. avgusta v po- čast letalcu Lindberghu, bo dol- ga 25 milj, kot to naznanja pri- pravljani odbor.

Za piknik slovenske mladinske šole S. N. D., ki se bo vršil v nedeljo 7. avgusta na Frank Močilnikarjevih farmah, bo dal Mr. John Potokar ves pop za otroke prosto. Jesticine pa so obljubili darovati Pintar brat- je, mesarji Louis Lavtizar, An- ton Košiček, Frank Azman, Louis Sterle, Tony Perko, Slo- venska Zadruga Zveza in gro- cerijo pa Dominik Krašovec in Mike Zele. Vsem izreka odbor Slovenske mladinske šole S. N. Doma prisrčno zahvalo za na- klonjenost naši mladini.

Ameriški "trempi,"

Ameriški trempi so posebna vrsta ljudi, kakršnih menda ni nikjer drugje na svetu. Lah- ko bi jih imenovali večne pot- niki, lenuhe, pohajkovalce, be- rača, delomrznice itd. Vse so in nič. Večina trempov potuje poizimi na jug, na pomlad in leto pa se razkrope po sever- nih državah. Tuintam prime- jo za kakšno delo, da zaslužijo nekaj dolarjev, nakar se od- pravijo zopet naprej. Potujejo z osebnimi ali tovornimi vla- ki, toda vožnje ne plačajo, če- tudi imajo denar. Vozijo se na strehah, v praznih tovornih vozovih. Ob potokih, posebno v bližini železniških prog, pod mostovi, jih večkrat vidimo, ko si kuhajo svojo skromna kosil- ca v pločevinastih škatljah. Ne- kaj živili so morda kupili, dru- ge so jim dali dobri ljudje. Trempi imajo tudi svoje po- sebne znake, neke vrste pisav- o, s katero označijo na plotov- ih, hlevih in drevesih svojim stanovskim tovarišem, ki pri- dejo za njimi, kaj imajo v do- tičnem kraju pričakovati; da- li so ljudje darežljivi, je li policija sitna itd. Kdor enkrat postane tremp, ga je težko od- vaditi tega življenja. Sicer je življenje vse prej kot udobno, vendar na svoj način romanti- čno.

GOSPODARSKA VRED- NOST ZAJCEV

Divjih zajcev je v tej deželi mnogo vrst; nekateri so mali, komaj nekoliko večji od veve- ric, drugi zopet dosežejo veli- kost mladih ovnov. Tudi barve so različne: temnosive, svetlo sive, rjave in bele. Kot druga divjačina tudi zajci menjavajo barvo po letnih časih. V sploš- nem velja, da so poleti temnejši, pozimi pa svetlejši barve.

Meso od mladih zajcev je okusno in lahko prebavljivo, od starejših živali pa je seveda bolj pusto. Sicer pa velja pri- bližno isto tudi za meso druge divjačine in domače goveje ži- vine. V zimskem času, ko je streljanje zajcev dovoljeno, se dobi na trgih mnogo te divja- čine. V lovski sezoni zajec ni nič kaj nenavadna jed na ame- riški mizi.

V bližini velikih mest in sploh v gosto obljudenih kra- jih se lov na zajce malokdaj izplača, iz enostavnega razloga, ker je premalo zajcev in preveč lovcov. Ponekod, posebno po obširnih stepah zapada, pa včas- ti je divjačina kar mrgoli in ni nič nenavadnega, če nedeljski lovec prinese domov ducat zaj- cev ali več. V tistih krajih se dobe večinoma male vrste zaj- ci, z okusnim belim mesom.

Reja kunccev ali domačih zaj- cev je v tej deželi še primeroma malo razvita. Vzrok temu je najbrže to, da reja goveje živine in ovac primeroma male stane. To velja večinoma le za zapadne države, kjer so obširni pašniki, na katerih se pasejo velike črede goveje živine in ovace, ki ne zahtevajo skoro ni- kake oskrbe. Ti pašniki pa se krčijo leto za letom, vedno več zemlje se porablja za poljedel- stvo, in prišel bo čas, ko tudi v tej obširni deželi ne bo mogoče rediti goveje živine s takim- malimi stroški kot zdaj. Po- sledica bo pač, da bo postal goveje in ovčje meso dražje in bo treba iskati nadomestil.

Zvezni poljedelski depart- ment sodi, da bo v doglednem času postala reja kunccev ali do- mačih zajcev tudi v tej deželi tako važna industrija kot je na primer v Franciji ali Belgiji. Domači zajci se hitro množijo in tudi v hrani niso izbirčni. Zadovoljijo se s travo, deteljo, korenjem, repo, razno zelenjav- o, žitom itd. Dobro urejena zajčja farma lahko prinaša le- pe dohodke. Novincem v zaj- čereji povzroča največ nepravil- nosti oskrba zaroda. Vzrok za to leži v hitri množitvi zajcev in križanjem bližnjega sorodstva, kar zaradi oslabi, da po par generacijah dolgočasi pocepajo, kot bi jih pobrala kuga. Pri zajčereji je potrebno pogosto izmenjave zajcev.

Zvezni poljedelski depart- ment je nedavno izdal "pam- phlet leaflet No. 4," v katerem je opisana pravilna reja kun- cev, hranjenje, priprava za trg, razne priporočljive pasme do- mačih zajcev, kakor tudi navo- dila, kako je mogoče zajčje me- so na različne načine okusno pripraviti. Pamflet se razpoši- lja brezplačno, proti pokritju poštne.

Na pacifični obali se že več klavnic bavi z konzerviranjem zajčjega mesa. Tam je najti že tudi večje število zajčjih farm (renčov), kjer goje na tisoče zajcev. V samem mestu Los Angeles se je leta 1926 prodalo za več kot en milijon dolarjev zajčjega mesa.

Neslišen žvižg.

Policija v Nemčiji je pričela rabiti za zasledovanje krimi- nalcov posebne piščalke, kate- rih žvižg slišijo trenirani poli- cijski psi, ne pa človeško uho. Žvižg producira 40.000 streljajev na sekundo, kar je previsoko za človeško uho, to- rej ne more opozoriti krimi- nalcov, da so v nevarnosti, po- licijski psi pa ga slišijo in ra- zumejo.

ENOSTAVEN LEK PROTI "POISON IVY"

Novodošlec v Ameriko ni morda nikdar slišal o strupe- nem bršljanu (poison ivy), ki pravzaprav ni nikak bršljan, marveč plevel v obliki grmčev- ja, ki raste vsepovsod v tej de- želi. Kmalu se pa z njim spo- zna in spoznanstvo ni nič kaj prijetno. Nekateri ljudje so ta- ko dovzetni, da najmanjši dotik s tem plevelom povzroča boleče opekline po licu, rokah in dru- gih izpostavljenih delih telesa. Isti vpliv kot "poison ivy" ima tudi strupeni hrast (poison oak) in drevo, zvano "poison sumac." Neko olje v listju teh rastlin povzroča to zastruplje- nje.

Žrtve takega zastrupljenja se lahko prav hitro iznebijo svoje težave, ki je drugače precej sitna, kakor prav dobro vedo oni, ki so jo občutili na svoji ko- ži. Poljedelski department priporoča sledečo zdravilo. Vprašajte v lekarni za petod- stotno raztopino popelkovega premanganata (five per cent solution of potassium perman- ganate) in prisajeno kožo na- močite s to tekočino s pomočjo kosmiča vpivnega bombaža (ab- sorbent cotton). Premanganat vničuje strup tega plevela, ali ne škoduje koži, razun da zapu- sti rjav madež. Ta se zlahka odpravi, ako se koža omije s sledečo tekočino: one per cent solution of oxalic acid. Ta te- kočina je strup; zato ako se bojite, da bi prišel v roke otrok, vporabite mesto njega "one per cent solution of sodium bisul- phite" ali pa le navadno milo in vodo, dasi to poslednje sredstvo ne odpravlja madeža tako zlah- ka. Ako je koža vsa razprask- kana in krvava, "oxalic acid" povzroči začasno sklenjenje; milo in voda sta v takem slučaju bolj priporočljiva. Ako je ko- ža jako delikatna, se raztopni- na popelkovega premanganata lahko zmeša z vodo pred vpo- rabo.

Premanganat se priporoča je- kot lek za zastrupljenje, ki je že nastalo. Oni, ki vedo, da so dovzetni napram strupenemu bršljanu in se bojijo zastrup- ljenja, se lahko obvarujejo pred vsako škodo, ako si omijejo li- ce, roke in druge izpostavljene dele kože s tekočino, ki obstoja iz petodstotne raztopine žele- zovega klorida (five per cent solution of ferric chloride), ki se primeša tekočini, pol vode in pol glicerina. S tem je treba omiti vse izpostavljene dele kože in pustiti, da se na koži osuši, predno človek gre tja, kjer raste nevarni plevel. Žele- zo v kemični zmesi se združi s strupom bršljanu in spremeni v neškodljivo in nestrujeno zmes.

Vsak lekarnar vam pripravi zgoraj omenjene tekočine v par minutah. F. L. I. S.

Električna svetilka za rudarje.

Neki iznajditelj je izdelal električno svetilko, ki je pri- trjena na rudarjevo kapo in zvezana z električno baterijo, katero mož nosi za pasom. Svetilka ima dve žarnici, eno večjo in eno manjšo. Manjša pride v rabo, če večja odpove, da rudar pri menjanju žarni- ce ni v temi. Električna bateri- ja ima moč za 12 ur svetlobe.

Za čašo gorke kave.

V Los Angelesu je neki L. W. Wallace izgotovil lonec za kavo, ki se v avtomobilu po- stavi na prostor, kjer se na- bira neporabna para, predno se izloči. V petih do desetih miljah vožnje se napravi toli- ko gorkote, da kava v lončku zavre. Motorist si na ta način vsak čas lahko privoščijo čašo gorke kave, ne da bi mu bilo treba zakuriti ogenj.

Požrešnost gosenic.

Navadna gosenačka požre v enem mesecu šest tisočkrat to- liko hrane, kot znaša njena lastna teža. Povprečen človek porabi komaj v treh mesecih hrane za enkratno svojo težo.

Ameriški slavček.

Slovenci nimamo za ptiča- pevca, ki se v angleščini ime- nuje mockingbird, pravega ime- na. Najlažje bi ga imenovali slavca, toda na pogled ni slavcu niti malo podoben. Je skoro sive barve, nekoliko pisan in mnogo večji kot evropski slavček. Nje- govo petje pa je čudovito po- dobno petju evropskega sla- včka; mockingbird tudi ponoči poje, prav kot slavček.

Naturalisti pravijo, da spada mockingbird med tiste ameri- ške ptice pevce, katerih število raste. Baje je teh pevcev dalo mnogo več kot jih je bilo pred sto leti. Mockingbird se navadno ne drži v temnih goz- dih, ampak v primerni bližini človeških bivališč, posebno rad v živih mejah ob sadnih vrtili ali parkih. Hrani se z raznimi žuželkami in jagodami; za žito se ne meni. Vstaja zgodaj in maja ali junija vam že ob treh ali štirih jutraj prepeva v tr- njevi meji, da odmeva milje daleč v jutranji somrak.

MOJ DOM

Sem našel ravnino, grmovje na nji, očistil sem prostor; si zgradil tam hiš'co, kamnito ljubko, pred hiš'co posadil pa lip'co mlado. Ogradil sem hiš'co in lipco lepo vseh barv cvetlice, ter zeleno trató; si dobil družico — ženico mlado, a b'la je tišina vse naokrog. Rodilo se v hiš'ci je d'vičje četvoro, na lipci je čivkalo mladičev nebroje, skaklale so d'vič'ce, frčali mladiči, obirali cvetke, si spletali venčke. Sem slušal njih krike, poslušal njih petje, dajal jim nauke, grajal njih napake; srce 'mje b'lo lahko, smehljal mi na ustih, mladostne spomine obujal je čas.

Odrasli so ptiči, sfrčali v tujino, odvzele tud' deve od naj' so slovo spet vlada tišina; samevam pod lipco z ženico mojo. Srce mi je težko in gube krog usten, zopet sem sam, ko starost se bliža; ostala mi hiš'ca, ostala mi lip'ca, ki živele in starale se z menoj.

Jutro vsako, Solnce čisto, Kakor steklo, Jasno se blišči!

Vida Kumse.

Priseljeniška kvota.

Po sedaj veljavnih postavah je število naseljencev, katere smejo posamezne dežele poslati letno v Združene države, slede- če:

Nemčija, 51,227; Velika Bri- tanijska, 34,007; Irska, 28,567; Švedska, 9,561; Norveška, 6,453; Poljska, 5,982; Francija, 3,954; Italija, 3,845; Čehoslo- vakija, 3,073; Danska, 2,789; Rusija, 2,248; Švica, 2,081; Ni- zozemska, 1,648; Avstrija, 785; Jugoslavija, 671; Rumunija, 603; Belgija, 512; Portugalska, 503; Ogrska, 473; Gdansk, 228; Litvinska, 344; Latvija, 142; Finska, 471; Armenija, 124; Avstralija, 121; Estonija, 125; Španija, 131. Za Grško in nekatere druge države, katere bi smele poslati praviloma manj kot sto naseljencev letno, se do- voljuje po sto imigrantov. Šte- vilo priseljencev iz vseh dežel, ki spadajo pod kvoto, znaša po postavi 164,667.

Vpliv strupa na ženske.

Dr. A. Hamilton, profesor industrijske medicine na har- wardski univerzi, trdi, da so ženske bolj kot moški dostopne vplivom različnih starejših in novejših strupov, ki se rabijo v industriji. V nekem novejšem slučaju so med 52 zastrupljen- ci našli 40 žensk.

NAGRADA ZA ZDRAVILO

Ena najnevarnejših bolezní današnje družbe je rak, ki le- to za letom zahteva več žrtve. Najhujše pri tem je, da do- zdaj še nimamo zanesljivega zdravila za raka. Vsa takozva- na zanesljiva zdravila za raka, ki so se pojavila na trgu v za- dnjih letih, so se izkazala kot popolnoma neuspešna, ali pa le delno uspešna.

Neki bogataš je zdaj razpisal nagrado \$50,000 za iznajdbo zanesljivega zdravila proti ra- ku. Kdor koli iznajde tako zdravilo in podpre vrednost istega z dokazi, dobi \$50,000 nagrade. Če drugega dobrega ne bo storila ta razpisana na- grada, bo preprečila sleparstvo mazačev. Če vam kdo v bodo- če ponudi "zanesljivo zdravilo" proti raku, povejte mu, kako lahko zasluži petdeset tisoč do- larjev!

Indijanci so poznali po- plave.

V dolini reke Mississippi, ka- tere poplave so letošnje po- mlad povzročile tako velikans- ko škodo in razdejanie, se mnogokje nahajajo veliki, do 50 čevljev visoki zemeljski na- sipi, ki so ravnini na vrhu. Ti nasipi so umetno napravljeni in so jih gotovo zgradili Indi- janci pred stoletji. Znanstve- niki so ugotovili, da so tvorili ti nasipi indijanska grobišča, to- da niso našli v njih nikakih okostij. V drugih nasipih istih krajev, ki so sicer podobnih oblik, toda mnogo manjši, so se večkrat našla okostja. O pri- liki letošnjih povodnjí v tistih krajih pa so mnogi raziskoval- ci prišli do prepričanja, da so tiste velike nasipe zgradili Indijanci kot pribežališča za čase poplav, ki so nedvomno že v davnih časih obiskovale dotične kraje. Graditev takih nasipov ni bila igračka, če pomi- slimo, da so morali Indijanci zanje potrebno zemljo nanositi v košarah; en sam tak nasip so nedvomno gradili več let. Na vrhu takega nasipa je našlo zavetišče pred poplavo do 500 oseb. Indijanci so izginili iz tistih krajev, toda nasipi so še vedno trdni kot naravni gri- či in so o priliki letošnjih po- plav služili v podobne svrhe kot nekdanj Indijancem.

Manjša poraba lesa.

Vsak si lahko predstavlja kakšne ogromne množine lesa porabijo ameriške železnice za železniške pragovalne. V dogled- nem času pa bodo najbrže ti lesni železniški pragovalni na- do-meščeni z železnimi ali ce- mentnimi. V Glenville, N. Y. je železniška družba pričela poskušati z železnimi prago- vi, izgotovljenimi iz zavrnjenega železa. Poskusi so se tako do- bro obnesli, da jih je začela izdelavati v večjih množinah. Blizu Pittsburgha so poskušali s cementnimi pragovali na se- dem milj dolgi progi in uspe- hi so baje ugodni. Vsak ce- mentni prag ima vdalen kos lesa, primerno pričvrščen z železnimi ploščami, na kate- rega je mogoče pritrditi trač- nice. Železniški inženirji pro- rokujejo, da bodo na progah s cementnimi pragovali zamogli vlaki voziti hitreje in z manj- šim tresenjem.

GOZDNA

Nad gozdom zlata krona sije — studenec čez zelene skale razpenjene preliva vale, navzdol v tolmu globoki bije.

Bršljan gre k smreki vasovat in črne jagode ji nese, iz jelševja reži se škrt, od smeha se mu trebuh trese. Pod slapom šumnim kot labud skrivaj se koplje gozdna žena — blesteča, bujna njena grud je z bistrim curkom oškrop- ljena.

(Cvetko Golar).

Jaroslav Hašek:

Dobri vojak Švejk med svetovno vojno.

(Življenje in Svet).

(Nadaljevanje)

Otroci so sirote, grad v Kono- pištu je brez gospodarja. Ali naj se zopet omoži s kakim nadvojvodom? Kaj ima od te- ga? Spet pojde z njim v Sa- rajevo in postane zopet vdova. V Zlivu pri Hlubokem je bil pred leti logar, ki je imel grdo ime Pind'our. Ustrelili so ga divji lovci. Za njim je ostala vdova z dvema otrokoma. No, čez leto dni si je vzela drugega gozdarja, Pepika Ševlovica iz Modlovarja. Tudi tega so ustre- lili. Pa se je poročila v tretjič in še enkrat z gozdarjem, češ: 'Do trikrat Bog pomaga. Če takrat ne bo več sreče, potem res ne vem, kaj storim.' Seve- da so tudi tega ustrelili, a ime- la je s tremi gozdarji že šeste- ro otrok. Pa se je oglasila v pisarni gospoda kneza na Hlu- bokem in se pritožila, kakšne križe in težave ima s knežimi gozdarji. Tedaj so ji priporo- čili grajskega ribiča Jareža. Mislite, da je bilo z njim bolje? Vtopil se je in zdaj si je vzela nekega obrtnika, ki jo je neko noč udaril s sekuro in se šel sam ovadit orožnikom. Ko so ga potem pri okrožnem sodi- šču v Pesku vesiili, je odgriznil duhovniku nos in dejal, da mu ni nič žal. Od sveta pa se je ločil z grdimi besedami o sa- mem gospodu cesarju.

"Ali veste, kaj je rekel o njem?" je vprašal Bretschnei- der z glasom, ki je očitoval na- dejo.

"Tega vam ne morem reči, ker si njegovih besed nihče ne drzne ponoviti. Lahko si mis- lite, da je bruhal iz sebe nekaj strašnega, če povem, da je od tega zblaznel neki sodni svet- nik, ki je stal blizu vislice in ga je slišal. Še zdaj ga drže v blaznici, da ne bi ponavljal nje- govih besed. To ni bilo navad- no razžaljenje cesarja, kakor ga stori človek v pijanosti."

"Čujte, kako pa v pijanosti žalijo cesarja?" je vprašal Bretschneider.

"Gospoda, uberita, prosim drugo struno," se je oglašil kré- mar Palivec. "Vesta, takih-le pomenkov ne poslušam rad. Marsikaka beseda zleti z jezika, ki pozneje človeku ne dene do- bro."

"Kako v pijanosti žalijo ce- sarja?" je ponovil Švejk. "Pa vsakojako. Le se napijte in si dajte zaigrati cesarsko himno: boste videli, kakšne besede vam pridejo na jezik. Takih si iz- mislite o gospodu cesarju, da bi bila za vse življenje sramo- ta, če bi bilo le polovico res. Pa stari gospod si tega zares ne zasluži. Le pomislite: sine Rudolfa je izgubil v zgodnjih letih, ko je bil še poln moške moči. Soprogo Elizabeto so mu umorili s pilo; nato je odšel ne- znano kam Janez Ort; brata mehiškega cesarja, so ustrelili v neki trdnjavi tik zidu. Zdaj so mu ubili Ferdinanda. Res, človek na njegovem mestu bi moral imeti živce iz železa. Pa se kak tepec napije in jame za- bavljati in kvantati o njem. Če bi danes kaj izbruhnilo, pojdem prostovoljno pod zastavo in bom služil cesarju, dokler me ne raztrgajo na koščke."

Švejk je temeljito nagnil vr- ček in nadaljeval:

"Mar mislite, da bo gospod cesar pustil, da ga kar tako topo? Premalo ga poznate. Vojna s Turki mora biti. Ubi- li ste mi nečaka, na-te, dam vam po grbi! Vojna je neizo- gibna. Srbija in Rusija bosta na naši strani. Le čakajte, vas bomo že navili."

Švejk je v tem preroškem trenutku kar žarel. Prostodu- šen, kakor ščip nasmehljan ob- raz mu je sijal od navdušenja. Vse mu je bilo sila jasno.

"Morda," je nadaljeval v opi- sovanju avstrijske bodočnosti, "nas Nemci napadejo, ko se bo- mo spustili v vojno s Turki. Zakaj Nemci in Turki so si

kakor prsti na roki. To so pokveke, da jim na vsem ne najdete enakih. Lahko se zvežemo s Francozi, ki hajo od enaindesetdeset let hudi jezo na Nemčijo, tlej bo že slo. Vojna bo vam ne povem."

Bretschneider je vstal in kel slovesno:

"Več tudi ni treba po- jdit z mano na ho- imam vam nekaj povedati. Švejk je stopil s civilni- darjem iz sobe. Tu ga je- kalo nemalo presenečen- mu je njegov sosed pri- kazal orla in dejal, da ga v- nu postave aretirajo in da- takoj na policijsko ravn- stvo. Švejk je skušal poje- da se gospod zelo moti, ko- leguje nedolžnega človeka- ni rekel niti besedice, u- utegnila koga razžaliti.

Bretschneider pa mu je- vrnil, da je zagrešil ve- njih dejanj, med njimi- zločin veleizdaje.

Nato sta se vrnila v go- in Švejk je dejal gospo- livo:

"Imam pet vrčkov pi- hrenovke z rogličkom. Do- še silovoko, ker moram- vedi, da sem aretiran."

Bretschneider je pok- spuđu Palivcu orla, ga- od nog do glave in vpra- "Ali ste oženjeni?"

"Da."

"Ali lahko vaša žena- stilno, če niste doma?"

"Pa lahko!"

"Torej je stvar v red- spod krčmar," je rekel- schneider veselo.

"Svojo gospo in ji izroč- stilno; zvečer pridem po- "Ne jemljite si tega k- ga je tolažil Švejk, "jaz- z njim samo radi veleiz- "Čemu pa hoče mene?"

raztogotil gospod Palive- sem bil previdnejši."

Bretschneider se je na- nil in zmagoslavno vzkli- "Za to, ker ste rekli, muhe onesnažile gospo- sarja. O, tam vam bodo- gnali tega gospoda ces- glavo."

"In Švenk je zapustil- "pri kelihu" v sprenst- nega redarja. Ko sta- pločniku, ga je vprašal- brodušnim usmevom, ki- je razlil po širokem obr- "Ali naj stopim s ploč- "Kako mislite?"

"Pa tako: če sem na- nimam več pravice ho- pločniku."

Ko sta zavila skozi vr- licijskega ravnateljske- Švejk dejal:

"Tako nam je torej- nil čas. Ali zahajate- "kelihu?"

Med tem, ko so vodli- v sprejemno pisarno, je- lihu" izročal gospod- krémo jokajoči ženi, to- na svojevrsten način:

"Ne jokaj, ne stokaj, morejo, če so muhe on- sliko svetlega gospoda- Tako je tedaj posegel- Posedel je na svoj- dobrohoten način. Zgo- je utegne zanimati, da- daleč v bodočnosti. Če- ložaj pozneje drugače- kakor je razlagal "pri- ne štejemo mu tega v- mož ni imel primerne- ske izobrazbe.

Sarajevski atentat je- nil policijsko ravnate- številnimi žrtvami. za drugim so vodili in- spektor v sprejemni pis- pripomnil na dobroduš- ki ga je zmerom diči: Ferdinand pa vas bo- stal!"

Ko so Švejka zapli- med številnih celic- nadstropju, je našel en- možakov. Pet jih je- okoli mize, a šesti, mo- njih let, je tičal v ko- držal mrko, kakor da bi- ta tovaršija nevšečna.

(Dolje prihodnja)

